

lauantai 10. joulukuuta 2016

[Jimmy Carter, nykyajan Haaman, ja Indonesian kärjistynyt tilanne loppuvuonna 2016](#)

Tässä tuore ajankohtainen suomentamani viikkoraportti tunnetulta amerikkalaiselta evankelistalta ja eskatologilta, [Hal Lindsey](#)'lta, joka paneutuu lähinnä kahteen aiheeseen tässä puheessaan. Ensimmäinen koskee Israelin ja sen suurimman tukijan, Yhdysvaltojen, suhdetta, joka on joutunut koville presidentti Barack Obaman virkakausina. Nyt soppaa hämmentämään on ilmaantunut USA:n entinen presidentti Jimmy Carter, joka vaatii Obamaa tekemään jäljelläolevina virkapäivinänsä kaikkensa, jotta Israelin asema huonontuisi tulevaisuudessa. Tämä tarkoittaa ennenkaikkea Palestiinan tunnustamista itsenäisenä valtiona YK:n välityksellä. Toinen puheenaihe tässä raportissa on Indonesian kärjistynyt tilanne viimeaikoina, kun (ääri)muslimit ovat tiukentamassa otettaan maasta ja erityisesti sen pääkaupungista, Jakartasta, jonka kristittyä kuvernööriä uhkaa vankilatuomio valheellisten syytösten perusteella. Aivan kuten Turkissa, niin islam nostaa päätään tässä maailman väkirikkaimmassa muslimivaltiossa. Ajat ovat kovenemassa ja demokratia ei ole enää itsestäänselvyys niissä maissa, joissa se on vallinnut pitkään.

This week on 'The Hal Lindsey Report'

December 9th, 2016

On paljon jännitystä ilmassa tulevan presidentin hallinnon suhteen. Monet amerikkalaiset uskovat, että olemme uuden taloudellisen kasvun ja hyvinvoinnin kynnyksellä Yhdysvalloissa.

Joistakin tuntuu, että voi tapahtua merkittäviä, positiivisia muutoksia meidän ulkopoliitiikassa ja Amerikan asemassa maailmassa. Tähän sisältyy muutos meidän heikentyviin suhteisiin Israelin kanssa.

Vastavalittu presidentti Trump lupasi siirtää Yhdysvaltain suurlähetystön Tel Aviv'ista Jerusalemiin, vahvistaen näin Israelin väitteen Jerusalemista sen kansallisena pääkaupunkina.

Herra Trump on myös ilmaissut ihailua Israelin johtoa kohtaan Lähi-idässä ja kohdistanut ihailunsa sen teollisiin ja teknologisiin innovaatioihin ja menestykseen. Hän haluaa olla Israelin kumppani voimien torjumiseksi, jotka aiheuttavat tuhoa Lähi-idässä ja ympäri maailmaa.

Mutta ei jokainen, joka on täyttänyt Yhdysvaltojen presidentin virkaa, tunnu niin innostuneelta Israelin kansan suhteen.

Tietenkään, se ei ole salaisuus, että presidentti Barack Obama tunteenomaisesti halveksii Israelin pääministeriä Benjamin Netanyahu'a. Itseasiassa, hän on tunnetusti ja julkisesti halventanut ja loukannut häntä useaan otteeseen.

Ja kuten kerroin pari viikkoa sitten, monet tarkkailijat ovat hermostuneita siitä, että Obama voi käyttää hänen jäljelläolevia virkapäiviä antaakseen lopullisen lyönnin pääministerille tai Israelin valtiolle luomalla kansainvälisen valtiollista asemaa koskevan kriisin Yhdistyneissä Kansakunnissa koskien "Palestiinaa".

Mutta vaikka se olisi historiallista ja nuo kysymykset näyttäytyvät uhkaavina, on kiistatonta, ettei kukaan USA:n presidentti ole kääntynyt Israelia vastaan niin selvästi kuin entinen presidentti Jimmy Carter.

Tämä on presidentti, jonka tärkein saavutus historialliselta merkitykseltään - positiivisesti katsoen

(Älä unohda, että hän on se, joka edesauttoi Iranin islamilaisen tasavallan syntymistä) - on Camp David'in rauhansopimus. Hän saattoi Menachem Begin'in ja Anwar Sadat'in yhteen. Tämä ponnistus huipentui lämpimiin ja hyödyllisiin suhteisiin näiden kahden entisen vihollisen kesken, ja maat ovat jakaneet nämä suhteet viimeisen 38 vuoden aikana.

Mutta viime vuosina, presidentti Carter näyttää keskittäneen ponnistelunsa Israelin laillisuusaseman poisvetämiseen. Muun muassa hän on julkisesti ja äänekkäästi kutsunut maata "apartheid-valtioksi" ja väittää, että Israel on pahempi kuin Etelä-Afrikka.

Hänen työnsä on vauhdittanut "boikottia, investointien riisumista, ja pakotteita kannattavaa liikettä (Boycott, Divestment, Sanctions Movement)" (BDS) Israelia vastaan.

Hän on pyrkinyt kirjoittamaan uudelleen Israelin historiaa ja kehottanut tulevaisuuden toimien harjoittamisen perustumaan niin kutsuttuihin historiallisiin tosiasioihin, jotka eivät yksinkertaisesti ole totta.

Mutta aivan hiljattain, Carter on kaksinkertaistanut ponnistelunsa haavoittaa kuolettavasti Israelia ja asettaa maa tukalaan asemaan, josta se ei voi mahdollisesti koskaan toipua.

Viime viikolla New York Times'issa, presidentti Carter kehotti julkisesti Obaman hallintoa tunnustamaan virallisesti "Palestiina" itsenäiseksi valtioksi. Hän rohkaisi USA:ta vaatimaan tiukasti hyväksyntää Palestiinan olemiseksi Yhdistyneiden Kansakuntien täysjäsen.

Näin tehdessään, Carter tietää varsin hyvin, että jos Yhdysvallat tekee sen, niin se on teko, jota Trump'in hallinnon on lähes mahdotonta kumota.

Myös Carter tietää - tai hänen pitäisi tietää, ellei hän ole ajautumassa dementiaan tai ole joutunut voimakkaan itsepetoksen valtaan - että itsenäisen Palestiinan valtion tunnustaminen Israelin sisäpuolelle olisi käytännössä kansallinen itsemurha Israelin valtiolle. Se jäisi täysin ilman mahdollisuutta puolustaa rajojaan ja elämään kasvavan, aggressiivisen syövän kanssa kehonsa ytimessä.

Edelleen, Carter tietää, että Obaman hallinto on hiljattain antanut vinkkiä siitä, että jäljelläolevina päivinä, se ei tule tekemään mitään YK:n turvallisuusneuvostossa, joka jättää Israelin kestäättömään tilaan.

Silti hän julkisesti kehottaa presidentti Obamaa tekemään täyskäännöksen ja puukottamaan Israelia selkään jotenkin.

Ja häiritsevästi ulkoministeri Kerry on ilmeisesti samaa mieltä hänen kanssaan.

Presidentti Jimmy Carter'ista on tullut sellainen uhka Israelille - tai yrittää tehdä itsestään sellaisen - että olen kutsunut häntä "nykypäivän Haaman'iksi". Voit lukea tarinan Haaman'ista Esterin kirjasta, luvut 3-9.

Uskokaa minua, se ei ole sievä tarina. Ja se ei lopu hyvin Haaman'in kannalta.

Mitä tulee huonoon lopputulemaan, näkymät eivät ole kovin ruusuisia Basuki Purnama'lle, nykyiselle Jakartan kuvernöörille, Indonesiassa.

Hän on todella hyvä kuvernööri ja on tehnyt vakaata työtä johtaessaan tuota 10 miljoonan asukkaan kaupunkia. Hän on ollut itseasiassa niin menestyksekkäs, että pyrkii tulemaan uudelleen valituksi.

Ongelmana on se, että hän on kristitty. Ja kiinalainen. Kaksi asiaa iskee häntä vastaan muslimien Indonesiassa.

Indonesia on suurin muslimivaltio maailmassa. Se on maailman neljänneksi suurin valtio

väkimmäältäään. Sillä on kahdeksanneksi suurin bruttokansantuote (Gross Domestic Product eli GDP) maailmassa.

Tähän asti, Indonesiaa on hallinnut ”sekulaari” hallitus. Mutta radikaali islam on nousussa tuossa valtiossa.

Joten kun alkoi näyttää siltä, että kiinalaiskristitty voisi voittaa uudelleenvalinnan virkaan, joka on tärkeydeltään toiseksi korkein ja vain Indonesian presidentti on korkeampi, niin muslimit palasivat perinteiseen taktiikkaansa.

He sepittivät syytöksen ”jumalanpilkasta” häntä vastaan ja ryhtyivät järjestämään massiivisia protesteja. Kuvernöörillä oli aikaisemmin huomattava sotilasura ja omaa nykyään monia tukijoita, mutta he eivät ole järjestäytyneitä ja niin väkivaltaisista kuin hänen muslimi-arvostelijansa.

Arabialainen uutisorganisaatio, Al-Jazeera, selitti Purnama'n ”jumalanpilkkua” tällä tavalla: ”Hän kertoi väkijoukolle, että he olivat tulleet 'petetyiksi' hänen vastustajiensa taholta, jotka olivat käyttäneet hyväksi Koraanin jaetta, jotta he muuttaisivat mielensä äänestää kristittyä.”

Hän ei ”loukannut Koraania”. Hän ei ”häväissyt Koraania”. Hän vain totesi lausunnossaan, että hänen vastustajansa oli tulkinnut väärin Koraania.

Muslimi-agitaattorit ovat uhkailleet niin paljon Indonesian kansallista poliisia, että he itseasiassa muuttivat Purnama'n puheen transkriptiota saadakseen sen syyttävämmäksi.

Nyt Purnama'lla on edessään jopa viiden vuoden vankilatuomio ”jumalanpilkasta” Koraania vastaan.

Ja akateemista hahmoa, joka julkisesti arvosteli sitä, että poliisi oli muuttanut todellista transkriptiota, on virallisesti syytetty ”vihanlietsonnasta”. Häntä myöskin kohtaa vankila-aika.

Ironista kyllä, Indonesian perustuslaki takaa uskonnonvapauden. Mutta kun muslimit voimistuvat tarpeeksi painamaan tahtonsa kansakunnan päälle, perustuslailliset vapaudet ovat tuskin niiden paperien arvoisia, joihin ne on printattu.

Presidentti Obama vietti neljä vuotta varhaisena lapsuusaikanaan Indonesiassa. Kun hän palasi maahan vuonna 2010, hän kehuu kansakuntaa julkisesti. Hän sanoi, ”Demokratianne on niin kestävä ja lujittunutta vallanjakojärjestelmänsä kautta... on elinvoimainen media ja sitoutuneita kansalaisia, jotka ovat varmistaneet sen, että - Indonesiassa - ei tule olemaan mitään paluuta pois demokratiasta.”

Taas vain uusi virhearvio?

Olen sanonut tässä ohjelmassa, kerta toisensa jälkeen, että islam ja demokratia eivät sovi yhteen. Koska islam ei ole uskonto, se on poliittinen ideologia. Se on elämäntapa ja se ei voi noudattaa yksilön tasa-arvoa ja vapautta.

Vuosikymmenten ajan, hyvää tarkoittavat ihmiset ovat maininneet Turkin ja Indonesian todisteena siitä, että väitteeni on väärä. Nyt molemmat näistä kansakunnista hoippuvat partaalla tulla islamilaisiksi tasavalloiksi ja radikalismi on räjähtänyt molemmissa.

Ja niin suuressa ja voimakkaassa valtiossa kuin Indonesiassa, pahan voimat ovat matkalla hyödyntämään terrorismilähdettä niinkuin maailma ei ole koskaan ennen nähnyt.

Lopuksi, tällä viikolla haluan jatkaa keskusteluani ”seurakunnasta (Church)”.

Haluan tutkia sanaa, johon se perustuu: yleinen kreikan sana, ”ekklesia”, joka yksinkertaisesti tarkoittaa ”maailmasta uloskutsuttujen joukkoa”.

Jeesus Kristus käytti tuota yleistä sanaa uudessa merkityksessä.

Puhumme tuosta uudesta merkityksestä tällä viikolla.

Älä missaa tämän viikon raporttia täällä sunnuntaina.

God Bless,

Hal Lindsey

Lähetänyt Olli-R klo [23.33](#)